

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθείς ὑπὸ τοῦ Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου τῆς ἐν Ὀδησσῷ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Κ. Βουλισμά κα-
θ' ἣν ὥραν ἐπέβλεπε νὰ ἐπιδικασθῆ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμὸ-
πλοῖον τὸ λείψανον τοῦ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι καὶ οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ οἱ ἀποτε-
λοῦντες τὴν εἰς Ὀδησσὸν ἀποσταλείσαν
Ἱεράν πρεσβείαν.

Ἀναγγέilate ἐνώπιον παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἑλλήνων ὅσα τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς ἡμῶν εἶδατε καὶ τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἤκουσατε.

Ἀναγγέilate ἐνώπιον πάντων ὅτι τὸ ὀρθοσκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν αἶσθημα τῶν ἐν Ὀδησσῷ παροικούντων Ἑλλήνων εἶνε ἀκμαῖον, θάλλον καὶ ζωηρὸν παράγον οὐχὶ φύλλα μόνον ἢ καὶ ἡμερόβια ἄνθη, ἀλλὰ κατὰ πάντα κατάλληλον χρόνον καὶ κατὰ πᾶσαν κατάλληλον ἐποχὴν καρπὸν μεμεστωμένον. Καὶ ὅτι εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλληνικῶν παροικιῶν οὐδέποτε παραχωρήσουσι τὰ πρωτεία.

Ἀναγγέilate ἐνώπιον παντὸς τοῦ γένους τὴν μεγίστην θλίψιν ἣν μετὰ τῶν ἐν Ὀδησσῷ Ἑλλήνων αἰσθάνεται καὶ τὸ ὁμόδοξον ἔθνος τῶν Ῥώσων διὰ τὴν μετάθεσιν τοῦ Ἱεροῦ τούτου λειψάνου.

Ἀλλὰ καθὼς ὅτε ὁ ἀείμνηστος ἐξόριστος ὢν τῷ Ἁγιωνύμφῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἀνεκαλείτο εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐλυποῦντο μὲν οἱ χοροὶ τῶν ὀσίων ὅτι ἐστεροῦντο τῆς θείας αὐτοῦ παρουσίας, ἀλλ' ἔχαίρον ὅτι μετέβαινον εἰς τὴν ἱψίστην λυχνίαν τῆς Ὀρθοδοξίας. Τοιοῦτοτρόπως καὶ ἐνταῦθα μετὰ τῆς λύπης καὶ μεγίστην χαρὰν αἰσθάνονται ὅτι μεταβαίνει εἰς τὴν ἐλευθέραν γῆν τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τεθῆ εἰς τὴν ὑψίστην κορυφὴν τοῦ ἡρώου τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων· ἐπειδὴ πρῶταρχος ὢν, καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθουσε.

Ἁγιώτατε Πατριάρχα, ἐπανερχόμενος μετὰ παρέλευσιν ὀλοκλήρου ἑκατονταετηρίδος εἰς τὴν ἰδιαιτέραν χώραν τῆς γεννήσεώς σου, εὐρήσεις αὐτὴν, οὐχὶ ὡς τότε ταύτην ἐγκατέλιπες στενάζουσαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, ἀλλὰ χαίρουσαν ὑπὸ τὴν αὐραν τῆς ἐλευθερίας. Δὲν θὰ ἴδῃς αὐτὴν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀρχαίας δόξης καὶ εὐτυχίας· ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἐπεθύμησαν ἵνα ἔχῃσι παρ' αὐτοῖς τὸ ἱερόν σου σκῆνος, ὅπως ἐν αὐτῷ ἀτενίζοντες ἀνακαλώσιν εἰς τὴν μνήμην αὐτῶν καὶ ἐκτελώσιν, διὰ τῆς οὐρανόθεν ἰσχύος, τὰς διδασκαλίας αἱ ὅτι ἐξῆς ἐπὶ γῆς ἐπραγματοῦν καὶ ἐδίδασκες.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ μεταβῆς εἰς τὴν ἐλευθέραν γῆν τῶν Ἑλλήνων, πολλοὺς ἄλλους τόπους καὶ πόλεις καὶ χώρας θὰ διέλθῃς εἰς αἱ· ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σὲ ἐπισκεφθῶσιν οὔτε σὺ νὰ τοὺς ἐπισκεφθῆς, καίτοι λίαν σου γνωστὰς, καὶ οἰκείας, καὶ προσφιλεῖς.

Ἀλλὰ καὶ μικρόθεν διερχόμενος εὐλόγησον τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν σου, τὴν μεγάλην πόλιν τοῦ Κωνσταντινίου.

Εὐλόγησον τὸ Φανάριον, τὰ Πατριαρχεῖα, τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον σου.

Εὐλόγησον, Παναγιώτατε, τὸν ἐν αὐτῷ καθήμενον, ὁμώμιμον καὶ ὁμόψυχον διάδοχόν σου, καὶ τὴν περὶ αὐτὴν Ἱεράν σύνοδον ἵνα δυνηθῶσι καὶ ἀντιστῶσι πρὸς τὰ βέβηλα τοῦ πονηροῦ τὰ πολλαχόθεν ῥιπτόμενα, καὶ ἔσωθεν καὶ ἐξώθεν, καὶ δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου σου.

Εὐλόγησον, ὦ Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, τοὺς βαρύτερον φέροντας τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, διὰ τὸ εἶναι τέκνα τῆς Ὀρθοδοξίας, ἵνα ἐμμένωσι καὶ προσέχωσιν ἐν τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ, ἕως οὗ ἡμέρα δικυγήσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἀμήν. Γένοιτο.

Ἐν Κερκύρῃ 28 Ἀπριλίου 1871—Τυπογραφεῖον «Ἀθηνᾶ»

Αρ. Εισ. 540

VI 66

